

prima instanță, Judecătoria Centru, mun. Chișinău
judecător: G. Bivol
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahapol

dosarul nr. 2rac-96/2017

Î N C H E I E R E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Goldvis” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Goldvis” cu casarea hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 03 noiembrie 2014, lichidatorul SRL „Beșleaga-Lux” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Goldvis” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoria Comerciale de Circumscripție din 26 noiembrie 2012, s-a dispus intentarea procesului de lichidare a SRL „Beșleaga-Lux”, fiind transmisă gestionarea societății lichidatorului ÎI „Ciobanu Dorin”.

În urma restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, s-a constatat că pe perioada lunii februarie a anului 2008, între reclamant și pârât au fost stabilite relații contractuale, în rezultatul cărora pârâtul a acumulat față de reclamant o datorie în mărime de 44 577,90 lei, fapt confirmat prin actul de verificare și raportul independent de audit întocmit de SRL „Total Audit”.

Menționează reclamantul că, luând în considerație neexecutarea în termen a obligației de achitare a datoriei restante și folosirea ilegală de către pârât a mijloacelor bănești ce aparțineau reclamantului, pârâtul urmează să achite reclamantului și dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 Cod civil.

Relevă reclamantul, că, la 25 septembrie 2013, a expediat în adresa pârâtului somația nr. 2e-1339/2012, prin care a cerut achitarea datoriei restante, prin transferarea acesteia la contul de acumulare gestionat de lichidator, însă pârâtul nu a reacționat la somație, fapt ce l-a determinat să se adreseze în instanța de judecată.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, încasarea de la SRL „Goldvis” în beneficiul SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare a datoriei în mărime de 44 577 lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 8 564 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2016 acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la SRL „Goldvis” în beneficiul SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare datoria în mărime de 44 577 lei și dobânda de întârziere în mărime de 8 564 lei. S-a încasat de la SRL „Goldvis” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 594,23 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 29 martie 2016, SRL „Goldvis” a depus apel, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de SRL „Goldvis”. S-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02 martie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare împotriva SRL „Goldvis” cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

La 25 ianuarie 2017, SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea contestată, considerând-o neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Relevă că, instanța de apel la examinarea pricinii a apreciat arbitrar probele din dosar nu a elucidat și nu s-a expus asupra circumstanțelor esențiale ale pricinii, interpretând în mod eronat legea, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Susține recurentul că, intimatul în cadrul procesului a recunoscut acumularea datoriei în sumă de 44 577 lei, însă a prezentat chitanța la dispoziția de încasare nr. 24, pretinzând că achitat datoria în numerar la casieria SRL „Beșleaga-Lux”, fapt care nu corespunde realității, deoarece în actele contabile această sumă nu figurează.

A mai indicat recurentul că achitarea datoriei în numerar poartă un caracter fictiv, ce nu corespunde realității.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul

declarat la 25 ianuarie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților conform scrisorii din 21 noiembrie 2016 (f.d. 140), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării de către părți.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Aici, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat